

Sygn. akt: III U 789/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Ossowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 lutego 2015 r. w O.

sprawy z odwołania J. P.

przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

o rentę rolniczą z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania J. P.

od decyzji Prezesa Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

z dnia 01.08.2014r. **znak** (...)

orzeka:

oddala odwołanie.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 01.08.2014r. Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego odmówił J. P. prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy.

J. P. wniósł odwołanie od powyższej decyzji. Podniósł, że zaskarżona decyzja jest dla niego krzywdząca.

Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego wniósł o oddalenie odwołania z uwagi na to, że J. P. nie spełnił koniecznego warunku do przyznania prawa do renty, a mianowicie nie został uznany przez komisję lekarską KRUS za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. P. ma 42 lata.

Składał wniosek o ustalenie prawa do renty rolniczej w 2012r. Prezes KRUS decyzją z dnia 31.10.2012r. odmówił przyznania prawa do renty, z uwagi na fakt, że odwołujący nie został uznany za osobę całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym.

Dnia 21.05.2014r. J. P. złożył kolejny wniosek o ustalenie prawa do renty rolniczej. Orzeczeniem lekarza rzeczoznawcy KRUS z dnia 11.06.2014r. J. P. nie został uznany za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym. Analogiczne stanowisko zajęła Komisja lekarska KRUS w orzeczeniu z dnia 30.07.2014r.

W związku z tym zaskarżoną decyzją odmówiono J. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Sąd zważył, co następuje:

zgodnie z art.21 ust.1 ustawy z dnia 20.12.1990r. o ubezpieczeniu społecznym rolników (tekst jedn. Dz.U. z 2013, poz.1403 ze zm.) - renta rolnicza z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który łącznie spełnia następujące warunki:

1. podlegał ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu przez wymagany okres, o którym mowa w ust. 2,
2. jest trwale lub okresowo całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym,
3. całkowita niezdolność do pracy w gospodarstwie rolnym powstała w okresie podlegania ubezpieczeniu emerytalno-rentowemu, lub w okresach o których mowa w art. 20 ust. 1 pkt 1 i 2, lub nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

W myśl art.21 ust.5 w/w ustawy - za całkowicie niezdolnego do pracy w gospodarstwie rolnym uważa się ubezpieczonego, który z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym.

Wobec powyższego skuteczność odwołania J. P. zależna była od wykazania przez niego całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Na okoliczność stanu zdrowia odwołującego Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych z zakresu neurologii, kardiologii oraz diabetologii i chorób wewnętrznych. Po przeprowadzonym badaniu, po zapoznaniu się z dokumentacją medyczną dotyczącą stanu zdrowia odwołującego oraz mając na uwadze okoliczności ustalone w drodze wywiadu z badanym, biegli rozpoznali u J. P.: cukrzycę typu 3 leczoną insuliną metodą intensywnej insulinoterapii, przebyte kilkakrotnie zapalenie trzustki, nadciśnienie tętnicze i chorobę zwyrodnieniową stawów i kręgosłupa.

W konkluzji biegli stwierdzili, że aktualny stan zdrowia odwołującego nie czyni go osobą całkowicie niezdolną do pracy w gospodarstwie rolnym.

W uzasadnieniu opinii biegli sądowi podali, że odwołujący choruje na cukrzycę typu 3 spowodowaną przechorowaniem na ostre zapalenie trzustki i zmianami pozapalnymi w trzustce. Leczony jest wielokrotnymi wstrzykiwaniami insuliny. Zdaniem biegłych odwołujący powinien stosować dietę cukrzycową i trzustkową, regularnie spożywać posiłki, prowadzić samokontrolę. Powinien także regularnie kontrolować ciśnienie tętnicze. Biegli stwierdzili, że odwołujący jest bez powikłań cukrzycowych oraz nadciśnieniowych. Ich zdaniem stan zaawansowania chorób nie powoduje u odwołującego całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym (k.13-15).

Żadna ze stron postępowania nie wniosła w określonym terminie zarzutów do tak brzmiącej opinii.

Przy czym odwołujący na rozprawie z dnia 12.02.2015r. nie zgodził się z wnioskami płynącymi z tej opinii, stając na stanowisku, że jego stan zdrowia uzasadnia przyznanie mu prawa do renty rolniczej. Z zeznań odwołującego wynika, że jest aktualnie ubezpieczony w KRUS jako domownik syna, który ma 22 lata. Ponadto w gospodarstwie mieszkają jeszcze synowie w wieku 19 lat i 15 lat. Gospodarstwo ma 10 ha. Wyposażone jest w podstawowy sprzęt. Gospodarstwo nastawione jest na produkcję roślinną, a nadto syn chowa krowę i parę świń. Odwołujący przekonywał, że nie może pracować w tym gospodarstwie, gdyż jest chory na cukrzycę i zwyrodnienie kręgosłupa.

Sąd nie dał wiary odwołującemu co do tego, że z powodu naruszenia sprawności organizmu utracił zdolność do osobistego wykonywania pracy w gospodarstwie rolnym. Niewątpliwie choroby utrudniają mu wykonywanie prac w gospodarstwie, wymagają systematycznego przyjmowania leków, lecz w ocenie Sądu z opinii biegłych lekarzy wynika, że odwołujący nie utracił zdolności do wykonywania tych prac. Oceny Sądu nie zmieniła także okoliczność, że odwołujący jest skierowany na badanie metodą rezonansu magnetycznego na dzień 26.02.2015r. (k.30). Należy bowiem podkreślić, że rolą Sądu ubezpieczeń społecznych jest analiza, czy zaskarżona decyzja jest prawidłowa. Decyzja ta została natomiast wydana dnia 01.08.2014r. i z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie nie wynika, aby zachodziły podstawy do uznania, że odwołujący był wówczas całkowicie niezdolny do pracy w gospodarstwie rolnym. Jedyne zatem na marginesie podnieść należy, że w przypadku pogorszenia się stanu zdrowia odwołującego po dniu wydania zaskarżonej decyzji – niniejszy wyrok nie stoi odwołującemu na przeszkodzie, aby ponownie ubiegać się o przyznanie prawa do renty rolniczej.

W ocenie Sądu Okręgowego należało podzielić wywody i wnioski zawarte w pisemnej opinii biegłych sądowych. Na okoliczność stanu zdrowia J. P. wypowiedali się biegli specjalizujący się w schorzeniach zgłaszanych przez odwołującego. Wnioski biegłych zostały sformułowane po przeprowadzeniu wywiadu, badaniu odwołującego się i analizie dokumentacji medycznej zgromadzonej w związku z występującymi u niego schorzeniami. Wnioski wynikające z opinii są jasne, zostały poparte logiczną argumentacją, z której wynika, że stan zdrowia odwołującego się nie powoduje u niego całkowitej niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym.

Przy rozstrzygnięciu tej sprawy Sąd miał na uwadze, że w wyroku z dnia 03.02.2010r. Sąd Najwyższy stwierdził, że Sąd musi zwrócić się do biegłego, jeśli dojdzie do przekonania, że okoliczność mająca istotne znaczenie dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy może zostać wyjaśniona tylko w wyniku wykorzystania wiedzy osób mających specjalne wiadomości. W takim przypadku dowód z opinii biegłego z uwagi na składnik wiadomości specjalnych jest dowodem tego rodzaju, że nie może być zastąpiony inną czynnością dowodową ani wnioskowaniem na podstawie innych ustalonych faktów (II PK 192/09, LEX nr 584735). Natomiast w wyroku z dnia 03.11.2009r. Sąd Najwyższy stwierdził, że Sąd nie może samodzielnie dokonać ustalenia dotyczącego stanu zdrowia i stopnia naruszenia sprawności organizmu pod kątem zachowania lub braku zdolności do pracy. Nadto w wyroku z dnia 03.09.2009r. Sąd Najwyższy stwierdził, że gdy sprawa wymaga wiadomości specjalnych, to Sąd nie może rozstrzygać wbrew opinii biegłych (II UK 30/09, LEX nr 537018).

Mając to na uwadze, Sąd uznał, że brak jest podstaw do przyznania odwołującemu prawa do renty rolniczej z tytułu niezdolności do pracy w gospodarstwie rolnym i odwołanie oddalił na mocy art. 477¹⁴ § 1 k.p.c.